

D'acord amb allò que estableix el Reglament Orgànic, present la següent MOCIÓ al pròxim Ple del Consell Insular:

MOCIÓ PER RESTABLIR L'AUTONOMIA INSULAR I CONTRA LES IMPOSICIONS EN L'APLICACIÓ DEL DECRET 6/2023, DE MESURES URGENTS EN MATÈRIA D'HABITATGE

L'article 47 de la Constitució espanyola declara que tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat i atribueix als poders públics l'obligació de promoure les condicions necessàries i establir les normes pertinents per fer efectiu aquest dret.

L'aprovació de la Llei 5/2018, de 19 de juny, de l'habitatge de les Illes Balears tenia com a objectiu principal "fer efectiu, a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears, el dret un habitatge digne, adequat i assequible reconegut a la Constitució Espanyola i a l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, d'acord amb els estàndards del dret internacional de drets humans". Per primera vegada es donava resposta a la realitat social tenint en compte que una política pública ha de contenir accions estructurals i no només conjunturals per poder donar una solució integral i coherent a la problemàtica de l'habitatge.

Una política d'habitatge estructural és una política que cal fer a llarg termini, amb el convenciment de tots els governants que només controlant els recursos de manera directa es pot influir de manera efectiva en els preus de mercat i assegurar el dret universal d'accés a un habitatge digne i assequible.

Amb l'aprovació de la Llei estatal 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'Habitatge, es va donar una nova passa en la consolidació de l'assoliment d'aquest dret, amb mesures valentes que van des de la possibilitat de declarar zones de mercat residencial tensades per part de les Comunitats Autònomes dintre del marc de les quals s'hi poden implantar topalls als preus màxims de lloguer per tal d'evitar l'especulació, fins a incentius fiscals per aquells que decideixen posar en el mercat de lloguer l'habitatge que tenen buit.

Per tant, l'habitatge és un Dret Humà bàsic i, per tant, des de les administracions públiques hem de garantir l'habitatge com un dret subjectiu dels ciutadans de Balears.

I és dins d'aquest marc, tant estatal com autonòmic, quan amb el nou govern del Partit Popular a la Comunitat Autònoma, s'aprovà el passat dia 3 d'octubre, del Decret Llei 6/2023, de mesures urgents en matèria d'habitatge, decret llei, que en realitat és en matèria d'urbanisme i no d'habitatge.

Per als socialistes, la solució al problema de l'habitatge s'ha d'abordar des de distints punts de vista i no sols des del punt de vista immobiliari com ha fet el Partit Popular. Són necessàries polítiques que lluitin contra l'especulació, polítiques d'ajudes i incentius al lloguer, polítiques de control dels preus tant de compra-venda com de lloguer, i sobretot que totes les administracions, forces polítiques, societat civil, agent socials i econòmic, i col·legis

professionals, participin de l'elaboració de l'estratègia per facilitar un habitatge digne a un preu digne als ciutadans de les Balears.

La presidenta del Govern de les Illes Balears, Sra. Prohens, va iniciar la legislatura oferint un gran pacte en matèria d'habitatge, però hem pogut comprovar com a aquest oferiment era i és paper banyat, ja que la primera mesura que s'ha pres ha estat la imposició del decret llei 6/2023 de mesures urgents en matèria d'habitatge, que s'ha parlat únicament amb els constructors i promotors, oblidant la ciutadania i les entitats que la representen, que són els veritables destinataris de les polítiques d'habitatge.

Aquest Decret Llei suposa un greuge institucional als Consells Insulars i als Ajuntaments, i té més en compte el promotor i constructor immobiliari que els ciutadans i ciutadanes. És un menyspreu absolut, per les formes i pel fons, a la capacitat de decisió i al dret que tenim els Ajuntaments i els veïnats i veïnades de cada municipi per decidir quin poble volem, ara i en el futur.

Tal com està redactada, la norma furta al poble la capacitat de decidir on créixer en alçària, on fer canvis d'ús de locals a habitatges, decidir si canviem un equipament esportiu per una nova promoció immobiliària, quin ha de ser el creixement futur en nombre d'habitants del nostre municipi, o decidir si volem que els hotels es converteixin en blocs d'habitatges. Fins i tot, ens lleva el dret a decidir si consideram adequat que la solució a l'habitatge passi per construir minipisos de 30 metres quadrats per a les nostres famílies, o si aquests pisos han de ser per a venda o per lloguer.

Dret de decisió que es deixa únicament en mans dels promotors i propietaris privats, que sí que podran decidir si fan aquests canvis sense comptar amb el parer de la gent. Amb l'excusa de voler augmentar l'oferta d'habitatges a preu limitat, el detall de la norma que s'ha aprovat suposa un gran llistat de dispenses i exoneracions urbanístiques que eliminen els controls i la supervisió pública en el planejament, deixant, per tant, en mans del "lliure mercat" i dels propietaris privats la possibilitat d'augmentar densitats, canviar usos, o modificar la fesomia dels nostres carrers i places.

Amb un eufemisme, el de l'habitatge "assequible", que al capdavall no tindrà cap incidència en el mercat de l'habitatge, ja que els límits als preus que s'estableixen a la norma aprovada són tan elevats que en alguns casos superen fins i tot el preu mitjà de taxació de l'habitatge lliure. I sense incloure ni una coma sobre habitatge protegit, que és l'únic tipus d'habitatge que en garanteix l'accés a la població més vulnerable i amb una major emergència habitacional.

Ni tampoc donar solucions concretes per als joves o la gent gran, que majoritàriament no tenen possibilitat d'accedir al crèdit hipotecari per poder adquirir un habitatge.

Tenint en compte que l'objectiu de facilitar l'accés a l'habitatge és un objectiu polític que compartim tots, hem de fer passes perquè les mesures que prenguem en aquesta matèria tinguin el major consens possible, i sobretot, garanteixin la participació ciutadana i dels consistoris a l'hora de decidir quan, quants, on i com es duen a terme les actuacions que permetin avançar en la política d'habitatge. Passes que amb l'actual redactat no són possibles.

El Decret aprovat i les mesures que inclou tendran, a més, conseqüències derivades d'un augment poblacional futur que suposarà la necessitat d'ampliar zones verdes, escoles, instituts, zones esportives o centres de salut. Augmentar la densitat de població també té conseqüències directes en una major demanda de mobilitat, cosa que pot suposar acabar de saturar determinades barriades o pobles que ara mateix ja estan al límit. I suposa també més consum d'aigua, d'energia i de necessitat de depuració.

I això passa en el context d'emergència climàtica en què ens trobam, i amb municipis que han tengut problemes molt greus aquest estiu per abastir d'aigua potable les seves xarxes, la possibilitat d'augmentar la població sense cap mena de planificació pot derivar en situacions molt crítiques.

El Decret no incorpora cap possibilitat que els ajuntaments puguin analitzar, de forma calmada, on i com aplicar mesures com les proposades. Més enllà d'un acord de Ple que és un "o tot o res", el que fa falta són eines per analitzar i planificar, amb temps, quines d'aquestes mesures poden ser adequades o no, i sobretot, on convé que es puguin dur a terme i on no.

De la mateixa manera, el Consell insular d'Eivissa, que és competent en matèria d'ordenació del territori des de l'any 1992, es veu absolutament oblidat pel decret, que no permet ni la mínima intervenció per poder incidir en el marc de les decisions que afectaran, o poden afectar, al funcionament d'infraestructures i serveis com són les carreteres, accessos, capacitat de centres educatius i sanitaris, o recursos bàsics com abastiment d'aigua, sanejament, etc.

Per tot això, el grup PSOE del Consell d'Eivissa, proposa que s'aprovi la següent MOCIÓ:

- 1. El Ple del Consell d'Eivissa sol·licita al Govern de les Illes Balears la suspensió de l'aplicació del Decret 6/2023, de 2 d'octubre, de mesures urgents en matèria d'habitatge, durant el temps necessari perquè els serveis urbanístics estudiïn els seus efectes i, per tant, fins que s'estigui en disposició d'aprovar un acord de Ple on clarament s'estableixi, d'acord amb la decisió i col·laborant amb els cinc Ajuntaments d'Eivissa, a quines zones es poden aplicar cada una de les mesures que contempla el decret llei, que s'haurà d'exposar al públic per tal que es puguin fer al·legacions.**
- 2. El Ple insta a l'Executiu del Consell d'Eivissa a seguir reclamant inversions als pressupostos de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per executar projectes d'Habitatge Públic a l'illa d'Eivissa.**

3. El Ple del Consell d'Eivissa insta al Govern de les Illes Balears a aplicar la Llei estatal d'habitatge al conjunt de la Comunitat per poder fer efectiu totes les seves mesures de millora del mercat i especialment les limitacions de preu de lloguer d'habitatge a les zones declarades com tensades de les nostres illes.

Eivissa, 18 d'octubre de 2023

Josep Marí Ribas
Portaveu del grup PSOE

A LA PRESIDÈNCIA DEL CONSELL INSULAR D'EIVISSA